

LA 1-a MAJO NE ESTAS FESTA DEFILO !

Far la « industria revolucio » kaj la eko de la kapitalismo en la okcidentaj socioj, la gelaboristoj estis premdevigantaj labori 10, 12, 15 horoj potage en la fabrikoj por perlabori apenaŭ sufiĉe por manĝi.

Limigi la labortagon, estis permesi ĉies tiuj, kiuj deziris tion lerni, kompreni ilian vivon, forfuĝi la maŝinvivon, ke oni volis trudi ilin, por iĝi komplete sociaj aktoroj, kapablaj evoluigi ilian estonton al tio, kio estus bone. Do tiu postulo ne estis fino en si, sed necesa kondiĉo por revoluciaj aspiroj.

Estas en tiu sento, ke la usonaj gelaboristoj manifestis, la 1-a mai 1886, reklamaciante la ok labortage horojn.

En Ĉikago, la mobilizado estis tre grava. Lokaŭtoj rebatis far manifestadoj. La 4-a majo, je la fino de meeting vokita de anarkistoj kaj kunvenantaj 15 000 geuloj, la polico pafis en la homamaso ; bombo, fakte lanĉita de policaĉo, eksplodis en la vicoj de la fortoj de la " ordo ".

Tio provokas multajn arestojn, 8 anarkistoj estas kondamnitaj pendiĝi ; la antaŭtago de la ekzekutado, Lingo mortigas sin por savi siajn kunulojn, tio ne malpermesas la ekzekutadon po 4 el iliaj : Parsons, Spies, engel kaj Fisher. Schwab kaj Fielden havas sian karceran punon ŝanĝatan al la porĉiama punlaborejo, kaj Neebe po 15 jaroj da prizono. Ilia nura kupecigeco estis bati sin por vereco kaj la libereco. En 1893, ĉiuj pasrajtoj kaj infamioj de la akuzo estas publike malprobataj kaj estas elmontrata, ke la verdikto estis esprimita de ordo. Konsekvence la 3 kondamnitaj estas librigitaj kaj la 5 ekzekutitaj estas publike rehonorigitaj.

Du anoj post tiu ekzekutado, en 1889, du internaciaj kongresoj kunvenos en Parizo kaj la 1-a majo iĝas internacia striktago, de kiu la ĉefa celo estos obteni la ok labortage horojn.

La « festo de la laboro » ekis... La 1-a majo 1891 en Furmi (francnorde urbo, francalingve : Fourmies) la 145-a regimento pafis en la gestrikuloj mortigantaj 9 geuloj kaj faranta almenaŭ 35 pafvuditaj...

En 1941 nur la 1-a majo ĉesas esti bataltago por iĝi ferio, kiu nomiĝas " festo de la laboro kaj de la socia konkordo " kreanta de... La Pétain-registaro.

Kiaj bataloj de post ?

Ne estas la geopolitikuloj, kiuj plibonigas laborkondiĉojn, sed la bataloj de la gelaboruloj si-mem, kaj de si-mem :

- La ok labortage horoj, oficiale donita en 1936, estas efektiva... Nur 40 jaroj pli malfrue koste de gravaj strikmovadoj.
- La gravaj stikoj en 1968 permesis konsekvencajn plialtiĝadon de la salajroj.
- La kreado de la socia sekureco en 1945 estas obtenita ankaŭ nur per strikoj.

Kontraŭe, la laŭdiro " malpliigo labortago " al 35 laborsemajne horoj (place metita de kunloĝejregistaro - socialistaro kaj dektraro) okazigita al la gelaboruloj nur perforta fleksebleco kaj pli da ekspluatado sen plialtigado da salajro ; sed pli bona raciigado de la produktado provokanta pli da profito por la mastroj, kaj por Ŝtato pli da kreskado.

Hodiaŭ en Francio kiel aliloke, blokado de la salajroj, superekspluatado, necerteco, senlaboreco, plialtigado de la malriĉeco... Estas diligente organizitaj kaj intencitaj de la malsamaj registaroj.

Oni senmoniĝas, oni enpafiĝas. Kaj plie, oni manipuliĝas, blufiĝas, promeniĝas... De la sindikataj centraloj pretendantaj esprimi nin kaj, kiuj anstataŭ defendi la interesojn de la ekspluatitaj klasoj, partoprenas al la kunadministrado de la sistemo, tiel ĵetaj ilin en nacia kadro, kiu celas nur la kreskadon de la entrepreno nomanta " Francio ". Fakte, je la nomo de intereso, kiu havas de ĝeneralo nur tiu de tiuj, kiuj ekspluatas nin kaj registaras nin, niaj bataloj rezultigas pleje pecetojn aŭ... nenion (vidi la movadojn kontraŭ la reformo de la pensiigoj en 2010).

Tiel estos dum ni delegas nian decidpovon kaj dum ni organizos nin je la bazo por lokaj agadoj, en internacia federalismo (en ĝeneralaj asembleoj farantaj la sintezon de niaj ekonomiaj kaj politikaj interesoj de kvartalo, komunumo, regiono... portantaj kun mandatuloj kontrolotaj kaj eksigotaj al aliaj kvartaloj, komunumoj, regionoj).